

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe de Heere der crachten in haer als in eenen Hemel ghewoont heest,
diemen metten verstande begrijpt. Dat VI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

staen/dat sy lieden alle door hyn ghepeysen /
 onnooselheyt / ende supbere handelinghe meer
 verdiende / ende dat Godts lof daer door meer
 vermeerderde / dan door alle haer oeffenun-
 ghen / ende lichamelijcke crachten : ende dat
 meynde sy soo te gheschieden door haer eygen
 onweerdicheyt / verwozpenheyt / ende onacht-
 saemheyt. Ende dit alleen / te weten / de oot-
 moedige kerinisse haers selfs ende alderdiepste
 ootmoedicheydt / dwong haer om de gauen
 Godts mede te deplen / om datse (soot haer
 dochte) in haer verborghen blijuende ledigh
 waren / maer boort licht gheborghende zijnde in
 andere menschen / te minsten vruchten ende de
 eere Godts wercken mochtē : te meer gelijck ic
 segghe om dat sy haer liedt voor staen / datse
 niet om haeren wille / maer om die salicheyt
 van andere / die al ontfanghen hadde.

Hoe den Heere der crachten in haer als in eenen
 Hemelghewoont heeft , diemen metten ver-
 stande begrijpt.

DAT VI. CAPITTEL.

Om dat gheseydt is / dat inden monde
 van twee ofte dry alle woordt staet / soo
 veel te meer salt staen / daer soo veel gheloof-
 weerdighe ghetuyghen zijn / soo dat het oock
 anders niet en is als pure quaetheyt / als dan
 de waerheyt gheen ghehoor te gheuen / oft die
 te verachten / of te bestrijden. Hier om soo
 pemant door onghehoovicheyt dese wilde be-
 hechten / die behoorde beschaemt te zijn vā sijn
 vermetenheyt / ende verwaentheyt / heeft hy
 niet verdient in sijn seluen ofte dierghelijcke
 oft

oft hoogere giften te ontfangē. Daer en ho-
 uen soude hy oock schande weerdigh zijn /
 aenghesien hy hem verblidende met eens
 anders booztganch / als hy die oock sijne
 eyghen daer door cost makē / nochtans dat
 bersuynde heeft. Een pegelijck dan magh
 ghelouuen dat dese Maghet is een vāde wt-
 bercozenste vrienden Godts / soodanighe als
 S. Bernart beschrijft op dē Boeck der Sang-
 ghen / aldus segghende : Ick meyne alle
 dusdanigē siele niet alleēlic hemelsch te zijn
 van wegghen haeren oorspronck / maer dat
 sy den hemel selfs niet te vergeefs magh ge-
 noemt worden / om de ghelijckenisse wil.
 En dā toont sy dat haeren oorspronck waer-
 achtigh hemelsch is / als haer conuersatie
 indē hemel is. Daerom seyt de Schyfture :
 De siele van eenen rechtveerdighen is den
 stoel des wijsheydts. Ende den hemel is mij-
 nen stoel, seyt de Heere / die dan door de ghe-
 leerttheyt weet / dat den gheest des Saligh-
 makers Godt is / die weet oock wel dat hy
 enen gheestelijcken stoel heeft. Ende hier
 in versterckt my noch die ghetrouwe be-
 lofte : Ick (seyt den Soon) ende den
 Vader sullen tot hem (dat is tot den Heer-
 lighen mensche) komen , ende wy sullen
 onse woon-plaetse in hem maecken. Ende
 ick meyne dat den Propheet ooc van ghee-
 nen anderen hemel gesproken heeft / seggens
 de : Maer ghy woont in het Heylige den lof vā
 Israhel. Maer claerlic seyt den Apostel dat
 Christus woont in onse herten doort gheloo-
 ue. Maer ick sien van verre die Heyli-
 ghen / bande welcke gheseyt wort : Ende
 ick sal in hen wonen, ende ick sal in hen wan-
 delen.

Blyde
 zijnde
 met een
 anders
 voorganc
 makē vvy
 dien ons
 eyghen.
 Bern.
 ferm. 27.
 sup. Cant.
 Een ghe-
 loouighe
 siele is
 eenen he-
 mel.
 Sap. 7.
 Esaia. 66.

Ioan. 14.

Psal. 21

Ephes. 3.

sen /
 meer
 meer
 nu
 dat
 ogen
 cht
 oot
 pste
 uen
 aet
 igh
 e in
 e de
 k ic
 atle
 ept
 en
 er-
 de
 od
 f
 k
 n
 te
 o
 e
 n
 e
 t

2. Cor. 6. delen. Och wat een breedde heeft die siele ende hoe wtneimende verdiensten/ die weerdigh wort ghebonden t'ontfanghen / ende sufficient om t'ontfanghen in haer de Goddelijcke teghenwoordicheyt. Maer wat is sy die doech de ruypte heeft ende wandelplaetsen tot het werck des maestespts? wāt sy wort daghelijcks eenen heylighen tempel inden heere/ wiens breedde is de liefde. Soo dan moet de grootte van een pegelijcs siele gherekent worden nae de grootte vande liefde die sy heeft. Soo is dan een heylighe siele eenen hemel/hebbende een Sonne dat is het verstant/een mane het ghelouue/Sterren de denichden. Oft inners de Sonne is den pber des rechtbeerdichepts oft de brandende liefde/de mane is de suyberheyt. En het en is geen wonder dat den heere Jhesus geerne in desen hemel woont/den welcken hy niet ghelijck de anders hemelen gheseyt en heeft dat hy zoude geschapen worden/maer hy heeft ghebochten om dat hy hem crighen soude / ende hy is ghestoruen om dat hy hem berlossen zoude. En daerom nae sinen arbeit tot sijn hegeerte ghecomen zijnde / sendt hy : Dit is mijn ruste van eewe tot eewe , hier sal ick wonen, want ickse verkosen hebbe. Tot hier toe zijn de woorden van S. Bernaert. Nu sal ick dan choonen t'ghene ick voorszeyt hebbe. Te weten/ dat dese is eene vā dese salighe sielen/die Godt veel excellenter/als enigen materialen Tempel om in te wonen/bercoren heeft. Tot wiens lof (want het soo van noode is) sal ick als het ghene dat ick veel iaren dooz een heymelijcke samentwoonings

De breedte vā een geloouighe siele is de liefde.

Hoedagen hemel de geloouighe siele is.

Psal. 131.

stin
ghe
S.
me
ghe
wo
geli
der
heu
der
tozt
ick
ken
wo
ber
gra

D
schy
die h
dat
lijck
hebt
gher
booz
ta oo
haer
die s
ben/
soud
alsoo

kinghe hebbe connen verstaen van dese heylighe Maget/int openbaer brenghen. Soo dan S. Bernart seyt dat tot eenen Hemel / diemen met den verstande begrijpt / dat is tot een salighe siele / daer Godt hem verweerdicht in te woonen / vā noode is het ciract der deughden / gelijk de claerheyt der Sonnen / der manē en der Sterren. Welck hoe in dese heylige gebeurt is / ende hoe sy als niet eenighe stralen der deughden gheschienen heeft / sal ick met corte woorden verclaeren. Waer door ghelijck ick hope een pēghelijck sal voorszeker bemerken / dat den Heere der crachten in haer ghewoont heeft / aenghesien hy haer van buyten verciert heeft met het soo blinckende licht der gratien.

Van haer volstandighe rechtveerdicheyde.

DAT VII. CAPIITEL.

DE rechtveerdicheyt / ofte pber vande Goddelijcke liefde / die S. Bernaerdt bouen schijnt te prysen onder den naem der Sonnen die heeft soo wtneementlic in haer geschienen / dat sy / indient haer betaemt hadde oft behoortlijck ghedocht hadde / haer soude gheworpen hebben int midden van een heyz van duysent ghewapende mannen / om de rechtveerdicheyt booz te staen. Sy en hadde niemant soo lief / sa oock al waert sulcken geweest / die haer van haeren doot vrant soude willen verlossen / die sy niet een woordken soude by gestaē hebben / alst tot achterdeel vāde rechtveerdicheyt soude gheweest hebben. Deel eer soude sy / booz alsoo veel alst gheozloft was / in haer eyghen
moeders